

[Carsten Raft.]

afdelingen i Jylland var Forholdene ikke saa helt i Orden, som Ministeren udtalte fra Talerstolen. Da Ministeren talte, laa i hvert Fald Lyskasterpersonalet i Telte, altsaa paa den Tid, da han troede, at alt var i Orden. Det er jeg villig til at dokumentere. At Rigsdagsmænd kommer med Angiveri fra Menige over deres Befalingsmænds Optræden over for dem, er ikke heldigt. Der er sket, hvad der skulde ske, ved den offentlige Fremdragen og Ministerens Svar.

Jeg takker Statsministeren for hans Udtalelser om Kommunistpartiet, og jeg beklager, at jeg paa Grund af Optagethed ikke kunde være til Stede, da Udtalelsen faldt. Jeg har ogsaa med Interesse set de Udtalelser, mine Bemærkninger har fremkaldt i Pressen og her i Salen, men ærligt talt, jeg synes, at det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen i sine korte Bemærkninger og det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen i sin Tale placerede Diskussionen netop dér, hvor den skulde placeres: Kommunisternes statsfarlige Mistænkeliggørelse af dansk Neutralitetspolitik, den Maade, hvorpaa de neutralitetspolitiske over for Omverdenen tyvter deres eget Land og skaber Mistillid til dets ærlige Vilje til at være neutral.

Den Diskussion, der er ført, er ført paa mange forskellige Felter, men dog nærmest paa Afveje. Jeg har f. Eks. faaet nogle Forespørgsler om, hvorfor jeg ikke benyttede Lejligheden til at forlange Forbud mod Nationalsocialisterne som det andet udemokratiske Parti. Jeg kan kun svare: demokratisk eller udemokratisk er mig i denne Forbindelse ganske ligegyldigt. Jeg har ikke i de nationalsocialistiske Aviser set saa grove Krænkelser over for Regeringens Neutralitetspolitik som i de kommunistiske Blade, og det er Grunden til, at jeg ikke har taget dem med.

Den langvarige Diskussion om det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Skiften Standpunkt har ogsaa interesseret mig. Jeg maa indrømme, at det er nogle solide Saltomortaler, det ærede Medlem har slaaet, men vi har jo set andre Partier paa Springmadrassen i denne Sal ogsaa. Jeg er ikke særlig imponeret, jeg synes ikke, det er noget nyt i dansk Politik. Paa samme Maade forholder det sig med Statsministerens Udtalelser. Jeg kan forstaa paa Statsministeren, at han vilde være mere tilbøjelig til at overveje et Forbud mod Kommunisterne, hvis de, som han sagde, havde allermindste Udsigt til at vildlede store Dele af den danske Befolkning. Det kommer i og for sig ikke Sagen ved. Den Evne skal

de have Lov til at udfolde, vi er vel nok Demokrater. De skal have Lov til frit at agitere i saa Henseende. Men Statsministeren siger, at han ikke vil give dem et Martyrium. Men ud fra mit Synspunkt, at deres Virksomhed er skadelig og farlig for Landet og bør standses, er det mig ligegyldigt, at de faar et Martyrium. Den øvrige Del af det danske Samfund, de politiske Partier, maa tage den Byrde, det er at tage Ansvar for et saadant Forbud.

Selv om jeg i Øjeblikket svigter den Front, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen interesserer sig for, vil jeg have Lov til at sige, at det selvfølgelig vel er rigtigt, at det er urimeligt, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vil give det danske Socialdemokrati Ansvar for Beslutninger, som det ikke har været med til at tage, men jeg vil dog mene, at Socialdemokratiet havde staaet stærkere i den førte Diskussion, hvis det havde holdt sig lidt mere fra Deltagelse i politiske internationale Organisationer. Jeg tror f. Eks., at de Artikler, som Magister Bøgholm i sin Tid skrev, og som vakte Harmen blandt Socialdemokraterne, har vist sig at være noget mere berettigede, end man da var tilbøjelig til at tro. Selvfølgelig har tidligere Udtalelser af ufor-sigtig og mindre neutral Karakter fra socialdemokratiske Førere intet med den danske Stats Neutralitet i Øjeblikket at gøre, men de havde staaet bedre rent teknisk i Diskussionen, om de havde talt lidt mere dæmpet i sin Tid. I saa Fald vilde der ikke engang diskussionsmæssigt have været mindste Mulighed for at rejse Tvivl om Regeringens reelle Styrke i denne Sag og om dens Evne til det, som alene kræves af den: at erhverve Omverdenens Tillid til, at her er et Land, der vil passe sig selv og uden at skæve til nogen af Parterne vil fastholde sin Neutralitet, saa at der ikke er nogen Tvivl om, at Regeringen har sin Styrke og sin Position i Orden.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har i sin Deltagelse i Diskussionen i Pressen og her paa Rigsdagen skabt et Slagord: Staining-Raft. Det er jo nok Meningen, at det skal være ubehageligt for dem begge. Jeg ved ikke, hvem det er værst for. Det ærede Medlem fremhævede meget stærkt, hvor absurd Sættelsen var. Ja, absurd maa det ærede Medlem sikkert finde en saadan Sættelse, som omfatter Folk, der, uagtet de er af helt forskellige Meninger, i dette Spørgsmaal kan staa sammen paa et Tidspunkt som det nuværende. Men jo mere absurd det ærede Medlem finder Sættelsen, jo stærkere han understreger,